Som vanligt vil jeg begynde min beretning om året, der er gået, med at omtale vort medlemstal. Her er jeg i den glædelige situation at kunne meddele, at den tilbage-gang, vi fik i anledning af det forhøjede kontingent til Landsorganisationen, er standset, og vi har atter fremgang. Den er ganske vist ikke stor, men den er der.
Vi havde sidste år 181.031 medlemmer, i år er det steget til 181.272, altså en fremgang på 241.
Det er naturligvis ikke et tilstrækkeligt resultat, vi må langt videre frem; men man må selvsagt ikke glemme, at vi i Venstre har en særlig vanskelighed at kæmpe med. Landdistrikterne, hvor vi, hvad medlemstal angår, er bedst organiserede, har en betydelig afgang til de større byområder, og under denne vandring fra land til by, glider mange ud af vore organisationer, uden at det lykkes at opfange dem dér, hvor de flytter hen.
Vi har opfordret til, at fraflytning af medlemmer meddeles til Venstres Sekretariat med oplysning om, hvor de pågældende er flyttet hen, således at vi kunne give beskeden videre til foreningen på tilflytningsstedet, men det har desværre ikke givet noget større resultat.
Det står mig i det hele taget klart, at vi må intensivere medlemstegningen i byområderne og finde frem til egnede
metoder i dette arbejde, og det ikke blot for at få fat
i de venstremænd, der flytter fra landdistrikterne ind til byerne, men først og fremmest for også at få de mange nye vælgere, som vi har vundet i disse områder, med ind i det organiserede arbejde for Venstre. Har nogen i forsamlingen gode idéer til sådanne nye metoder i tegningsarbejdet i byerne, vil jeg være meget taknemlig for at børe derom under forhandlingen om beretningen.
Det stærkest organiserede parti.
Venstre er med sine godt 180.000 medlemmer fordelt på 1578 lokalforeninger alligevel taget i sin helbed landets stærkest organiserede parti; ikke færre end 35,40 % af Venstres vælgere er med i en Venstreforening. Mere end 1/3 af vore vælgere ved sidste valg bar således gennem medlemsskab en fastere tilknytning til Venstre.
Jeg skal ikke nævne andre partiers organisationsprocenter, men kan dog sige, at vi ligger væsentligt over dem, der kommer os nærmest.
De godt 35 % er naturligvis gennemsnit for hele landet.
Vi har kredse, der ligger langt højere og kredse med langt lavere tal, og det sidste

især i relation til det, jeg nævnte før - kredsene i de store byområder.
Taget landsdelsvis ligger Jylland nu i spidsen med 39,74 % organiserede vælgere, Lolland-Falster, der sidste år havde en lille kende stærkere stilling end Jylland, følger lige i hælene med 39,63 %, og Fyn er også meget tæt på de to andre landsdele med sine 37,41 %.
Sjælland og Bornholm ligger bagest med en organisationsprocent på 25,41, men her må det ikke glemmes, at Sjælland og Bornholm også omfatter hovedstadsområdet, hvor vi nok har mange vælgere, men få medlemmer, i den mest tætbebyggede del med tal 6 % i selve hovedstaden og ca. 4 % i Gentofte, Hellerup, Lyngby, Gladsaxe og Hvidovre.
Det er naturligvis altfor lidt og understreger, hvad jeg før sagde om nødvendigheden af at tage kraftigere fat på tegningsarbejdet i de store byområder.
Ser vi på de enkelte kredse, er der ikke færre end 13 kredse, der har mere end halvdelen af venstrevælgerne organiserede.
Det er:

Rødding	57,73
Nykøbing Mors	56,49
Løvel	56,28
Nykøbing Sjælland	55,8o
Sæby	55,50
Ringkøbing	54,89
Halvrimmen	53,96
Guldager	53,47
Borup	53,14
Varde	52,07
Stubbekøbing	50,94
Lejre	50,31
Hornslet	50,15

Der er også et enkelt amt med en organisationsprocent på over 50, det er Thisted amt, hvor man er oppe på
51,14 %

Viborg amt er på vej dertil med lige ved 48 %. Det er ganske imponerende og efterfølgelsesværdige eksempler for andre. Disse resultater, som også de 30 kredse, hvor organisationsprocenten ligger mellem 40 og 50, viser, hvad der kan nås gennem et energisk tegningsarbejde.

Frem- og tilbagegang.

Vi har altså i det samlede medlemstal haft en fremgang, men det er blandt landsdelene udelukkende Jylland, der tegner sig for fremgangen. I Jylland var medlemstallet i 1963 115.871, i år er det 117.0 %, altså en stigning på 1.220 medlemmer. Sjælland-Bornholm havde sidste år 37.618 medlemmer, i år 37.131, altså en tilbagegang på 487. Fyn er gået ned fra 20.780 til 20.346, nedgang på 434, og Lolland-Falster tegner sig for en tilbagegang på 58 nemlig fra 6.762 til 6.704 medlemmer.

Det må dog i denne forbindelse nævnes, at da vi havde tilbagegangen for landet som helhed, var det Jylland, det gik stærkest ud over, medens Fyn, Sjælland, Bornholm og Lolland-Falster holdt bedre.

Ser vi på de enkelte amter, er stillingen den, at 7 amter nemlig Holbæk, Viborg, Randers, Ringkøbing, Ribe og Sønderjylland regnet som et amt har fremgang, medens resten - 13 amter - har tilbagegang. Både med hensyn til frem- og tilbagegang er det ret beskedne bevægelser. Størst fremgang har Sønderjylland, nemlig 415 - størst tilbagegang har Odense amt 337. Det samlede resultat er dog som nævnt blevet en lille fremgang på 241 fra landet som helhed.

Af kredse med særlig stor fremgang i medlemstal kan der være grund til at fremhæve Nørresundby, Guldager og Tønder med henholdsvis en fremgang i medlemstallet på 214, 204 og 380.

Medlemstegningens betydning.

Stort set er der ikke, når man går talmaterialet igennem, så meget at råbe hurra for. På den anden side er der dog, som allerede nævnt, en række resultater fra foreninger og kredse, der tydelig viser, at der kan nås meget, når man energisk tager fat på medlemstegningen.

Jeg kan her gentage, hvad jeg også sagde sidste år, at man naturligvis kan sige, at medlemstallet ikke alene er et udtryk for et politisk partis styrke. På den anden side vil jeg gerne have slået fast, at medlemstallet betyder uhyre meget. De folk, vi har

kontakt med gennem vore foreninger, vil altid være sikrere venstrevælgere end dem, som vi ikke kender. Almindeligvis er det sådan, at jo stærkere, Venstre er organiseret, des bedre holder man i nedgangstider, og des mere når man, når det igen bærer opad. Jeg vil også gerne pege på, at vi gennem de mange medlemmer har en enestående mulighed for at gøre brug af den personlige agitation overfor dem, der står udenfor. Vi benytter nok denne mulighed for lidt, men den er der, hvor vi har en kreds af interesserede medlemmer.

Jeg tror også, at det vil være rigtigt, hvis vi i den
kommende tid beskæftiger os noget mere med selve den form, vi anvender i vort foreningsarbejde. Det er ikke givet, at vi helt er fulgt med tiden, det er ikke sikkert, at vort arbejde virker tiltrækkende nok specielt for dem, der ikke er fødte Venstremænd.

Byerne.

Og hermed vender jeg tilbage til, hvad jeg sagde indledningsvis, spørgsmålet om foreningsarbejdet og medlemskontakten i byerne. Det er nødvendigt, at vi her forstår udviklingen. Selvom der i øjeblikket kan være visse tegn til, at vandringen fra by til land er ved at aftage, så er den ingenlunde standset, og det er sådan, at man må regne med, at der om 17-18 år kun er 12 %, der tilhører landbrugserhvervet. Det er derfor helt nødvendigt at få en langt stærkere kontakt med byerne, hvis Venstre også ud i fremtiden skal være et stort og ledende parti. Derfor mener jeg, at det kunne være nyttigt med en drøftelse af midler og veje til nye og bedre metoder i vort organisations- og agitationsarbejde ikke mindst indenfor byområderne.

Lønmodtagerudvalget,

Vi har da også fra Venstres side på forskellig måde fået opbygget en bedre kontakt med kredse, vi længere tilbage i tiden havde sværere ved at få i tale, arbejdere, tjenestemænd og funktionærer.

Vi har Danmarks liberale Arbejderbevægelse, der udfører et godt og dygtigt arbejde, som vi har al anledning til at være taknemlige for. Vi har også et net af tjenestemands- og funktionærudvalg ud over landet. Vi følger fra Landsorganisationens side dette arbejde med den største interesse og har, som det vel er de fleste bekendt, fået det hele organiseret på den måde, at der af Venstres hovedbestyrelse er nedsat et særligt Lønmodtagerudvalg med den tidligere formand for Fællesrådet for danske Tjenestemands- og Funktionærorganisationer (FTF), stationsforstander Lyngesen som formand og med repræsentanter for arbejdere, funktionærer og tjenestemænd.

Også for det, der udretttes gennem dette udvalg, er der god grun d til at være taknemlig, og som jeg også gjorde det sidste år, vil jeg meget opfordre til, at man rundt om i vore foreninger yder al mulig støtte til det arbejde, der her er i gang. Kender De navne på liberalt indstillede lønmodtagere, bedes De sende navnene til Venstres Sekretariat, der så sørger for, at emnerne kommer rette vedkommende i hænde.

Bog- og pjecevirksomhed.

Af det arbejde, som Landsorganisationen gennem Venstres Sekretariat i øvrigt har i gang for at udbrede kendskabet til Venstre og det grundsyn, vi bygger vor politik på, må jeg - foruden månedsbladet - også nævne vor bog- og pjecevirksomhed.

Vi udgiver en bogserie under betegnelsen "Liberale Perspektiver". Den første bog i serien hed "Frihed og Fremskridt" og var redigeret af Erik Eriksen. Derefter fulgte nr. 2 "Kirke, Skole og Kultur". Om 4-5 uger udkommer en mere omfattende bog med titlen "På Frihedens Grund" om Venstres syn på en række aktuelle og principielle spørgsmål. Vi tillægger det megen betydning, at der på biblioteker, i studiekredse og for interesserede enkeltpersoner er bøger til rådighed, der belyser politik, økonomi og samfundsspørgsmål ud fra Venstres liberale grundsyn. Annoncer i Venstres blade vil opfordre til køb af disse bøger, men spørg også på landets biblioteker efter dem, at de overalt bliver anskaffet. Den meste politiske litteratur, der findes på disse steder, er nemlig socialistisk farvet, idet Socialdemokratiet længe har forsynet bogmarkedet med bøger skrevet ud fra deres grundsyn.

Men ved siden af disse bøger vil der tillige komme en række pjecer, der kan rekvireres fra Venstres Sekretariat. Det er ikke mindst succes'en med vort nye program, der har inspireret os til at gå videre ad den vej.

Jeg kan nævne, at vort nye program indtil dags dato er udleveret i ikke mindre end 80.000 eksemplarer, det er omtrent fire' gange så mange venstrepartiprogrammer, som der er udleveret i hele den tid, Venstre har eksisteret, og det er vel at mærke ikke programmer, vi har udsendt og uopfordret ladet dumpe ned i folks brevkasser. Det er programmer, som folk selv har bedt om at få tilsendt. Jeg tillader mig at tolke de 80.000 udleverede programmer, der er rekvireret, som udtryk for en stor og voksende interesse for Venstre.

Vi går nu videre ad den vej og lader trykke en række korte pjecer, der belyser centrale spørgsmål som f. elcs. partiet og Ideen, Økonomisk Politik, Erhvervspolitik o.s.v.,

ligesom der vil komme pjecer under fællestitlen "Det vil Venstre", pjecer, der angiver, hvad Venstre vil i den dagsaktuelle situation. Også her vil man i bladene kunne se, når de er til rådighed, og jeg håber, at man vil rekvirere dem med samme iver og interesse som den, der er blevet vort nye program til del, og at de vil gøre god nytte i den politiske agitation, som skal føres op til valget.

Den politiske agitation.

Allerede igennem det jeg har nævnt om vore bog- og pjecevirksomhed, vil man se, at vi i stigende grad lægger vægt på den løbende agitation og også har ført denne agitation kraftigere end tidligere mellem valgene. Personligt har jeg altid haft den opfattelse, at den afgørende meningsdannelse sker mellem valgene, og at det er farligt kun at være virkelig aktiv lige op til valget. Det betyder ikke, at jeg frakender den egentlige 14 dages valgkamp al værdi, ingenlunde, man kan i de 14 dage til 3 uger forstærke eller afsvække en tendens, som forefindes, og man kan hverve sig en større eller mindre part af de såkaldte indifferente vælgere, og også under for-holdstalsvalgmåden gælder det, at selv nogle få eller en enkelt stemme mere eller mindre kan få afgørende betydning. Det hang jo f. eks. på et ringe antal stemmer sidste gang -

så havde De Radikale mistet endnu et mandat, og det ville ikke have været muligt selv ved hjælp af grønlandsministeren at stable en socialistisk-radikal flertalsregering på benene, og meget havde da set anderledes ud i de forløbne fire år.

Et lille ekstra nyk op til valget kan derfor meget vel få endog meget afgørende betydning, lad os endelig allesammen huske det.

Som sagt har vi længe gennem Venstres Talerstol i bladene i ganske kort form gjort opmærksom på partiets stilling til de aktuelle spørgsmål, og denne og anden annoncekampagne vil naturligvis i forstærket form føres videre op til valget og skal jo i det hele taget erstatte den landspjece til alle husstande, som vi tidligere plejede at udsende op til et valg.

Der kommer også netop i disse dage et lille skrift med titlen "De har grund til at huske" udsendt af Landsorganisationen til folk med eget hus, en lille "et års erindringsgave" til dem med påmindelse om ikke ved valget at glemme, hvem det er, der står vagt om ejendomsret og dispositionsfrihed, og hvem det er, der vil antaste dem, om de ellers får magt som agt.

Pressetjenesten.

Vor pressetjeneste er også et led i vort arbejde for at udbrede kendskab til Venstre. Som allerede meddelt sidste år,har Landsorganisationen oprettet sin egen pressetjeneste, ikke som en konkurrent til Venstres Pressebureau, der betjener Venstres blade og i følge sagens natur må holde sig hertil, men som et organ hvorigennem vi kan få udtalelser fra Venstres side frem i fagblade, distriktsblade, andre partiers blade, radio, TV o.s.v. Jeg tror også, dette arbejde er meget nyttigt for udbredelsen af kendskab til vor politik ikke mindst i de store byområder, hvor venstrepressen desværre ikke står så stærkt udbredt.

Radio og TV.

Udover hvad Her er nævnt om det agitationsarbejde, som Landsorganisationen står for mellem og op til valgene, er så kort at anføre, hvad der skal ske i radio og fjernsyn under valgkampagnen. Jeg kan nævne, at Venstre får sin ordinære udsendelse i fjernsynet lørdag den 19. september. På Venstres initiativ indføres der ved dette valg som noget nyt partilederinterviews. Her er datoen for Venstres vedkommende fastsat til lørdag den 5. september. I radioen - som også gengiver partilederinterviewene - får Venstre 4 udsendelser a 8 minutters varighed. Mandag aften lige før valget bliver der ingen adgang til radio og TV for

partierne, derimod orientering om selve valgteknikken, og der bliver ingen rundbordssamtale til slut mellem alle partierne, idet noget sådant er uoverkommeligt, så mange partier, som vi nu er kommet op på.

Agitationen i kredse og sogne.

Jeg skal dernæst vende mig til en kort omtale af den ikke mindst vigtige agitation, agitationen i vore sogne- og kredsorganisationer. Alle her forsamlede ved, hvad disse organisationer har at gøre, og det er kun nogle få ting, jeg særlig vil understrege.

For det første henstiller jeg, at man ikke forsømmer at samle sogneformænd og organisationsledere fra hele kredsen til et møde, hvor de instrueres om valgarbejdet, og for det andet henstiller jeg også meget, at hver kreds laver sin egen lokale valgavis til alle husstande i kredsen, den er med udtalelser fra lokalt kendte og ansete folk langt mere værd end en landspjece.

Og sidst ikke mindst opfordrer jeg til, at hver eneste lokalforening i kredsen nedsætter, hvis de ikke allerede har gjort det, et agitationsudvalg blandt hvis medlemmer også bør findes repræsentanter for V. u., Venstres Kvinder samt repræsentanter fra Liberale Arbejdere og folk fra de før nævnte tjenestemands- og

funktionærudvalg, hvis sådanne findes på stedet. Altså et udvalg til at forberede valget lokalt ved personlig agitation og andre valgforberedelser.
Det lokale arbejde er utvivlsomt det vigtigste led i hele
vor agitation op til et valg, og hvor det gøres med
tilstrækkelig energi, bringer det altid betydelige resultater.
Samarbejdet med andre organisationer.
Jeg er nu nået til det afsnit i min tale, hvor jeg gerne vil bringe en tak til forskellig side. Først en tak til de organisationer, som vi har et særlig nært samarbejde med, og som på deres felt gør et stort arbejde til fremme af Venstres politik. Venstres kvinder og Venstres Ungdom. Ikke mindst den sidstnævnte organisation har ved dette valg en stor opgave med at få kontakt med de vist ikke mindre end 400.000 unge, der har stemmeret for første gang. Det er naturligvis også en opgave for os andre, men det er nu engang sådan, at V. U. her må have de bedste betingelser for at opnå kontakt og udrette noget. Ung agiterer nu engang bedst over for ung.
Em tak må også bringes til Libetalt Oplysningsforbund, der udfører et vigtigt oplysningsarbejde i Konkurrence med andre partiets oplysningsforbund.
Gennem den liberale verdensorganisation har vi forbindelse med liberale partier i andre lande, en forbindelse vi også er taknemlige for. Men størst gavn har vi dog af samarbejdet med det liberale svenske folkeparti, som vi også har glæden af at se repræsenteret her i dag. Vi har lært meget vedrørende agitations- og organisations-arbejdet af vort svenske broderparti, og jeg bringer dem ved denne lejlighed en hjertelig tak for samarbejdet.
Men den største tak har jeg dog at bringe vore kreds- og sogneorganisationer, som vi i Landsorganisationens sekretariat har næsten daglig forbindelse med året igennem. Jeg takker for den enestående forståelse af Landsorganisationens arbejde og forståelse af, at det mangeartede virke, vi har i gang, koster mange penge. Den vilje til at hjælpe os på bedst mulige måde, der her gang på gang kommer til udtryk, er vi overmåde megen tak skyldig for. Den har nu op til valget også ytret sig gennem ekstra bidrag til vor valgfond. Det siger vi tak for, som også til de mange tusinde frivillige bidragydere, der år efter år yder deres skærv og dermed hjælper os til ikke blot at holde arbejdet i gang, men også til yderligere at udbygge det. For alt dette bringer jeg på Sekretariatets vegne en varm tak.
Valget.

Vi går nu ud til valg med et nyt program og med de organisationsmæssige og ydre rammer for valgarbejdet i en ganske god stand.
Det gælder nu om at udnytte dette apparat og de muligheder, det rummer på den mest effektive måde.
Jeg kan se på de bemærkninger, mange af kredsene har ledsaget deres indberetninger med, at der hersker optimisme og lyst til at tage fat, og det er en overmåde glædelig ting, men vi må ikke se bort fra, at de sidste Gallupundersøgelser kan tyde på, at Socialdemokratiet og
Socialistisk Folkeparti, vore hovedmodstandere i den
politiske kamp, er meget nær ved at have flertal i tinget tilsammen, og vi må også gøre os klart, at der i hvert fald er tre eller fire amter, hvor der er stor fare for, at vi kan miste et kredsmandat. Til gengæld er der tre til fire amter, hvor en mindre fremgang kan give os mandatgevinster. Dertil kommer, at de nye partier, der ser ud til at ville være med i kampen om vælgerstemmerne, kan øge faren for et valgresultat, der splitter tinget således op, at de muligheder, der ellers kan være for samling om og flertal for en liberal politik, glider os af hænde.
Det hele står efter mit skøn i høj grad på vippen, men det ligger også efter mit skøn således, at hvis vi allesammen lægger kræfterne mest muligt i, gennem hele det vidtforgrenede organisationsapparat, vi har til rådighed, så har vi ved det nu tilstundende valg større mulighed, end vi længe har haft, for at tilvejebringe det, vi kæmper for, nemlig en liberal regering under Venstres ledelse. Der var ikke socialistisk flertal her i landet, da vi holdt jordlovsafstemning. Lad os nu med godt humør tage fat på valgarbejdet og hver på sin plads gøre, hvad vi kan, for at valgdagen kan vise det samme, nemlig at vælgernes flertal ønsker liberale og ikke socialistiske løsninger på de mange og store spørgsmål, som det kommende folketing skal tage op til afgørelse.